

Дмитро Сердюк, Максим Петрик,
учні 10-С класу ліцею № 14 «Здоров'я» Полтавської міської ради
(Науковий керівник – Авраменко Жанна Миколаївна, вчителька історії)

ФОРМУВАННЯ КОМПЕТЕНТНОСТЕЙ ЗА ДОПОМОГОЮ ВИКОНАННЯ ПРОЄКТІВ З ІСТОРІЇ

В учнівській статті викладені деякі міркування авторів про компетентності та способи їх формування у процесі виконання проєктів з історії. Викладено бачення проєктного виконання окремих тем з історії України. Вказані основні форми виконання, а саме: звичайна презентація, рекламний буклет, міні-книга або міні-журнал, створення авторської настільної гри, створення сайту Google, створення Instagram сторінки. Показано досвід створення останньої форми, її переваги, можливості творчого підходу.

Ключові слова: історія України, урок з історії, компетентності, сайт Google, Instagram сторінка.

Зміни в характері освіти для кінця ХХ - початку ХХІ століття полягають в його спрямованості, цілях, змісті, які все більш явно орієнтують його на «вільний розвиток людини», на творчу ініціативу, самостійність учнів, конкурентоспроможність, мобільність майбутніх фахівців

У зв'язку з цим все більш актуальним стає **компетентнісний підхід** у освіті, формування ключових компетенцій людини є перспективним напрямком в науці і практиці освіти.

Питання про ключові компетенції є сьогодні предметом обговорення в усьому світі. Особливо актуальна ця проблема звучить зараз у зв'язку з модернізацією української освіти [4, с. 7].

Компетентності – якості, придбані через проживання ситуацій, рефлексію досвіду [3, с. 349].

Важливість вивчення історії в школі на сучасному етапі полягає не стільки у знаннях, закладених учителем, скільки у засобах самостійного отримання учнем історичних знань. Одне з першочергових завдань предмета – допомогти молоді побачити образи сучасності у світлі минулого, дати можливість зрозуміти суперечливі питання власного суспільства, сприяти вихованню толерантності [1, с. 51].

Але сучасне життя вимагає зовсім інших підходів. На перше місце висувається інша мета: навчити учнів самостійно здобувати і відтворювати інформацію, розуміючи, що таке ж право на існування мають і інші інтерпретації [2].

Сутність компетентнісного підходу полягає в спрямуванні навчального процесу на набуття учнями важливих компетенцій,

тобто загальних здатностей особистості виконувати певний вид діяльності. Який ґрунтується на знаннях, досвіді, цінностях, набутих завдяки навчанню, та є показником успішності [5, с. 16].

А що ми можемо сказати спираючись на власний досвід? Як цікавіше вивчати історію? На нашу думку, щось вивчати (незалежно від виду діяльності) краще в ігровій формі. Адже навряд чи звичайним «зазубренням» вдасться щось насправді вивчити та надовго запам'ятати. Тому ми дуже позитивно сприйняли завдання створити власний проект по історії України. нам було запропоновано 70 тем, з яких ми вибрали 8. А саме: «Задунайська січ», «Йосип Гладкий», «Чумацтво», «Промисловий переворот в Україні», «Початок Українського Національного Відродження», «Зоря Галицька», «Львівський Університет (1784р.)» та «Тарас Шевченко – Художник».

Чому ми обрали саме ці теми? Напевно тому що вони здалися нам найцікавішими та нам самим хотілось більше дізнатися про це і розповісти іншим.

Під час виконання проекту ми дотримувалися певного алгоритму.

Для початку для створення проекту нам було запропоновано достатньо форм його виконання, а саме: звичайна презентація, рекламний буклет, міни-книга або міни-журнал, створення своєї настільної гри, створення сайту Google та створення Instagram сторінки.

Ми вибрали останнє. Для полегшення виконання завдань нам дали кілька посилань на сайти, які б полегшували роботу: http://rebus1.com/ua/index.php?item=rebus_generator; <https://childdevelop.com.ua/generator/letters/cross.html>

На протязі десяти днів, ми щодня «постили» по 3–4 публікації на сторінку. В кінці проекту ми зробили опитування для спостерігачів для їхньої самоперевірки. Цей досвід нас навчив швидше генерувати ідеї, правильно добирати інформацію, працювати систематично в команді, розподіляючи функції та обов'язки між собою. Ми почали краще орієнтуватися в історії України XVIII–XIX століть. Більшість цієї інформації ми запам'ятали та сподіваємось, що людям, які за нами спостерігали теж було цікаво, вони винесли щось для себе. До речі, цей проект досі існує і не буде стояти на місці – @roflan_history.

Отже, набуття молоддю знань, умінь і навичок, спрямоване на вдосконалення їхньої компетентності, сприяє інтелектуальному й культурному розвитку особистості, формуванню в дітях здатності швидко реагувати на запити часу.

Список використаних джерел і літератури

1. Власов В. Контроль навчальних досягнень учнів з історії та правознавства крізь призму компетентнісного підходу (відповідно до нової програми) // Методичний коментар до програми 2012 року з історії для основної школи: Бібліотека журналу «Історія та суспільствознавство в школах України: теорія та методика навчання. – №5-6. – 2013. – С. 47–55.
2. Ключові освітні компетентності. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://osvita.ua/school/theory/2340/>
3. Новий тлумачний словник української мови. Т.1. / В. Яременко, О. Сліпушко. – К.:Видавництво «Аконіт», 2005. – 967 с.
4. Овчарук О. В. Розвиток компетентнісного підходу: стратегічні орієнтири міжнародної спільноти // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. – К.: «К.І.С.», 2004. – С. 5–14.
5. Пометун О. І. Теорія та практика послідовної реалізації компетентнісного підходу в досвіді зарубіжних країн // Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи. – К.: «К.І.С.», 2004. – С. 15–24.

УДК 331.322.2:379.8.011.3-051

Віталій Нагорний,

*кандидат історичних наук, доцент, методист
Комунального закладу Полтавської обласної ради
«Полтавська обласна Мала академія наук учнівської молоді»*

ТРИВАЛІСТЬ ЩОРІЧНОЇ ВІДПУСТКИ ПЕДАГОГІЧНОГО ПРАЦІВНИКА ПОЗАШКІЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ОСВІТИ: СУЧАСНИЙ СТАН ПРАВОВОГО РЕГУЛЮВАННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ВДОСКОНАЛЕННЯ

У статті порушуються питання сучасного стану законодавчого регулювання відпусток педагогічних працівників позашкільних закладів освіти. Наголошується на гарантіях, які надаються Законом України «Про відпустки» та підзаконними актами. Водночас вказано на потребу урівняти тривалість відпусток працівників позашкільля з загальною тривалістю відпусток в освіті.

Ключові слова: *позашкільні заклади освіти, щорічна відпустка, Закон України «Про відпустки», соціальні гарантії.*

Нині констатуємо реформування освітнього простору України. Успішність інноваційних змін залежить від системного, послідовного та зваженого підходу до трансформації різних освітніх ланок: закладів дошкільної, загальної середньої, професійно-технічної, вищої, позашкільної освіти, а також удосконалення освіти дорослих.

Усе більше предметом публічного обговорення стає проблема покращення соціально-правового статусу педагогічних працівників в